

Ρουμανία: Το νησί του εγκλήματος*

Στην χώρα μου, δύσκολα βρίσκεται λέξη που να είναι τόσο μισητή στους ηγέτες σαν κι αυτή: ανθρώπινα δικαιώματα. Η εξήγηση γι' αυτό το γεγονός είναι πολύ απλή: δικαιώματα σ' αυτή τη χώρα έχουν μόνον οι ηγέτες, π.χ. οι Τσαουσέσκου – οικογένεια και συνέταιροι· η ανθρώπινη ύπαρξη δεν έχει σημασία. Ο άνθρωπος μπορεί να παγώνει, να λιμοκτονεί, να φυλακίζεται, να χτυπιέται, να πυροβολείται ή, με άλλο τρόπο να δολοφονείται και δεν έχει το δικαίωμα να υπερασπισθεί τον εαυτό του, δεν έχει δικαίωμα σε μια ύπαρξη με ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Κι όλα αυτά, συμβαίνουν στην σημερινή Ευρώπη.

Η χώρα για την οποία μιλώ, ονομάζεται Ρουμανία και οι ηγέτες έχουν το θράσος να την αποκαλούν Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Ρουμανίας.

Η παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και η εξαθλίωση των ανθρώπων στην Ρουμανία, είναι μια διαρκής εικόνα. Διότι θα έπρεπε να υπάρχει το δικαίωμα στην τροφή, στην θέρμανση, όταν η θερμοκρασία κατεβαίνει κάτω των 0°, το δικαίωμα των γυναικών να αποφασίζουν πόσα παιδιά και πότε θέλουν να τα έχουν, το δικαίωμα ίσης ιατρικής περίθαλψης. Ο κατάλογος των παραβιασμένων ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Ρουμανία, είναι ατελείωτος. Δεν είμαι ειδικός στα ανθρώπινα δικαιώματα. Είμαι μόνον ένας συγγραφέας, που μπορεί να δει και να ακούσει τι συμβαίνει στην χώρα αυτή. Με την άδειά σας, θα σας εκθέσω την εμπειρία μου.

Η παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αρχίζει στην Ρουμανία με την ανθρώπινη ζωή. Ή, πιο συγκεκριμένα, πριν το παιδί γεννηθεί. Οι γυναίκες, που γεννούν την ανθρώπινη ζωή, υποχρεώνονται, το θέλουν ή όχι, να γεννούν παιδιά. Ο Τσαουσέσκου, θέλει να έχει από κάθε γυναίκα, για τα «μεγάλα» σχέδιά του, τουλάχιστον 4

*** ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΤΕΤΡΑΔΙΩΝ**

Το κείμενο αυτό που ο συγγραφέας παραχώρησε για αποκλειστική δημοσίευση στα «Τετράδια», αποτελεί βασικά την ομιλία του στην Διεθνή Συνδιάσκεψη για τα ανθρώπινα δικαιώματα που έγινε στην Κρακοβία τον Αύγουστο του 1988. Τα «Τετράδια» εκφράζουν την λύπη τους στον συγγραφέα, γιατί λόγω της καθυστέρησης έκδοσής τους, δημοσιεύουν το σημαντικό αυτό ντοκουμέντο – καταγγελία του ολοκληρωτισμού, όταν το αίμα των αθώων στην Τιμισόαρα και το Βουκουρέστι έχει πια χυθεί.

(τέσσερα) παιδιά! «Αισθάνομαι ότι οφείλω σε ένα τόσο μικρό έθνος» φέρεται ότι είπε ο Τσαουσέσκου. Τώρα οι γυναίκες πρέπει να βοηθήσουν.

Η προσωπική σφαίρα της ανθρώπινης ύπαρξης έχει ήδη παραβιασθεί. Το κράτος ελέγχει την μήτρα των γυναικών. Αυτές που εργάζονται σε εργοστάσια υποχρεώνονται σε γυναικολογικές εξετάσεις. Η γιατρός του χωριού, είπε στην γυναίκα μου, όταν ήταν δασκάλα στο σχολείο του χωριού, να εξετασθεί επειδή δεν είχε παιδιά. Η γιατρός ήθελε να μάθει τι κάναμε στο κρεβάτι, όταν δεν υπήρχε ηλεκτρισμός. Μασάζ με πασατέμπο, της απήντησε η γυναίκα μου. Πάντως στάθηκε τόσο φιλική ώστε να μην αναγκάσει τη γυναίκα μου σε μια υποχρεωτική εξέταση, αφού δεν είπε στην γιατρό ότι είχε αγοράσει αντισυλληπτικά χάπια από Γιουγκοσλάβου στην μαύρη αγορά. Πρέπει να εξηγήσω ότι η αντισύλληψη κάθε είδους απαγορεύεται αυστηρά. Μια έκτρωση τιμωρείται με πολλά χρόνια φυλάκιση. Νέες, έγκυοι γυναίκες πέθαναν στην Ρουμανία, όπως στον μεσαιώνα. Για μια ανεπιτυχή έκτρωση δεν υπάρχει βοήθεια από τους γιατρούς. Πρώτα απ' όλα ο ανακριτής πρέπει να ανακρίνει την νέα γυναίκα. Την ίδια στιγμή αυτή μπορεί να αιμορραγεί. Και οι γιατροί συνεργάζονται.

Αλλά εάν μια γυναίκα θέλει ένα παιδί, δεν είναι βέβαιο ότι το παιδί θα επιζήσει. Ειδικά τον χειμώνα. Στα νοσοκομεία το ηλεκτρικό ρεύμα κόβεται. Τα παιδιά πεθαίνουν στους θαλάμους. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο τα γράφουν στους καταλόγους μόνον μετά από δυο βδομάδες από την γέννησή τους. Ένα παιδί που πέθανε κατά την διάρκεια της γέννησής του ή ύστερα από λίγο καιρό στο νοσοκομείο, δεν υπάρχει στα επίσημα χαρτιά. Μ' αυτό τον τρόπο, το ποσοστό παιδικής θνησιμότητας, βρίσκεται σε χαμηλό επίπεδο. Και η αποτυχημένη γέννηση, δεν αναγνωρίζεται στην γυναίκα ως μία από τις τέσσερις γεννήσεις που την έχουν διατάξει επισήμως να κάνει. Έτσι φρικτά πρέπει να είναι: η γυναίκα πρέπει να παράγει ευρύτερα.

Και όταν ένα παιδί επιζήσει από το νοσοκομείο, ολόκληρη η οικογένεια και οι περί αυτήν, πρέπει να σηκώνονται τη νύχτα και να αρχίζουν την αναζήτηση τροφής γι' αυτό.

Όλο και περισσότερες επιστολές απόγνωσης από άρρωστους ανθρώπους, οι οποίοι πάλαιψαν για τα φάρμακα που τους χρειάζονται για να επιζήσουν, φθάνουν στις δυτικές χώρες. Ο Τσαουσέσκου μείωσε στο ελάχιστο τις εισαγωγές φαρμάκων. Ο κόσμος είναι περισσότερο επιρρεπής στις αρρώστιες και τα παιδιά ταυτόχρονα με την ανάπτυξη τους. Τα κρεβάτια στα νοσοκομεία είναι ανεπαρκή. Αλλά χρήματα υπάρχουν μόνον για τα παρανοϊκά σχέδια, όχι για τα νοσοκομεία. Συνήθως τοποθετούν δύο αρρώστους στο ίδιο κρεβάτι. Ηλικιωμένοι συχνά δεν νοσηλεύονται. Με την σύνταξή τους είναι έτσι κι αλλιώς θάρος για το κράτος - (π.χ. τον Τσαουσέσκου).

Το παιδί μεγαλώνει και πρέπει να πάει στο σχολείο. Ήμουν επίσης δάσκαλος για τρία χρόνια, στο σχολείο ενός χωριού.

Χειμώνας: Μαθητές και δάσκαλοι κάθονται στις αίθουσες με παλτά, γάντια και σκούφια και τρέμουν απ' το κρύο. Η μύξα παγώνει στα πάνω χείλια των παιδιών. Δεν το αισθάνονται. Τα δάκτυλα είναι άκαμπτα από το κρύο. Σ' αυτές τις συνθήκες, οποιοσδήποτε μπορεί να φαντασθεί ότι δεν μπορούν καν να γράψουν. Το χωριό είναι από το πρωί της Δευτέρας μέχρι το απόγευμα του Σαββάτου χωρίς ρεύμα. «Μέτρα οικονομίας». Η συγκοινωνία είναι σταματημένη. «Μέτρα οικονομίας». Πολλά παιδιά διανύουν με τα πόδια δύο φορές την ημέρα μια απόσταση τεσσάρων χιλιομέτρων. Οι δάσκαλοι, που ζουν στην πόλη, οκτώ χιλιομέτρων. Στα σπίτια θαυμάζουμε στο φως των καντηλιών, διότι το ρεύμα έχει κοπεί, από τους πάγους που σχηματίζονται από

τις κορνίζες των παραθύρων πάνω στην λεγόμενη κεντρική θέρμανση. Όποιος δοκιμάσει να θερμανθεί με αέριο, πρέπει να πληρώσει πρόστιμο, αλλιώς η παροχή αερίου κόβεται. Το ίδιο συμβαίνει όταν το επίπεδο της κατανάλωσης ηλεκτρικού είναι υψηλό.

Στη διάρκεια των μαθημάτων, συχνά συμβαίνει να λιποθυμά κάποιο παιδί. Και πάντα πρόκειται για την ίδια κατάσταση: πρώτα δεν θέλει να πει τίποτε, ντρέπεται, ύστερα εξομολογείται ότι δεν έφαγε για όλη την ημέρα.

Η εκπαίδευση δεν είναι πλέον ανέξοδη στην Ρουμανία. Οι σχολικές στολές είναι υποχρεωτικές. Και πρέπει να αγοραστούν από τους γονείς. Τα σχολικά βιβλία, πρέπει επίσης να αγοραστούν από αυτούς. Το κράτος, δεν βάζει πλέον σχολικά βιβλία στην διάθεση των μαθητών. Η Οργάνωση των Πιονιέρων και η Ένωση Κομμουνιστικής Νεολαίας, βρίσκονται παρούσες μόνον για να παίρνουν τις συνδρομές. Πίσω απ' αυτά, υπάρχει ένα υποτιθέμενο «οικονομικό σχέδιο» στο οποίο οι μαθητές, ακόμη μια φορά, υποχρεούνται να συνεισφέρουν.

Το Φθινόπωρο και την Άνοιξη, τα σχολεία κλείνουν και οι μαθητές οδηγούνται στους αγρούς. Σε δύσκολες μέρες, με πολλή βροχή ή χιόνι (διότι οι αγροτικές εκστρατείες διαρκούν μέχρι το τέλος του Νοεμβρίου), οι μαθητές πρέπει να εργασθούν στους αγρούς τουλάχιστον δέκα ώρες την ημέρα, ακόμη και τα Σάββατα. Αυτά τα παιδιά, είναι μεταξύ οκτώ και δεκαεπτά ετών. Ανέξοδη εργασία. Υποχρεωτική παιδική εργασία. Ο αριθμός των τραυματισμένων ή νεκρών μαθητών, στη διάρκεια των αγροτικών εργασιών δεν αναφέρεται ποτέ.

Δεν αναφέρεται επίσης το γεγονός, ότι μαθητές χτυπήθηκαν στο σχολείο και όχι μόνον από τους δασκάλους. Ο πρώτος γραμματέας της κομματικής Επιτροπής της περιοχής του Arges, χτυπούσε μαθητές στη διάρκεια των επιθεωρήσεών του, όποιον καθόταν στην άκρη του χωραφιού γιατί ένιωθε άρρωστος.

Ο κόσμος που ζει στους αγρούς (πραγματικοί χωρικοί δεν υπάρχουν πλέον) πρέπει να προμηθεύει το κράτος γάλα και τυρί, αυγά και μαλλί και κάθε χρόνο έναν χοίρο. Τα αγαθά αυτά συγκεντρώνονται από τον αστυνομικό του χωριού. Αλλά εάν κάποιος που ζει στους αγρούς αγοράσει ψωμί από την πόλη, αυτό θα κατασχεθεί από τον ίδιο αστυνομικό. Όποιος σκοτώσει μοσχάρι πάει στη φυλακή. Στα συνεταιριστικά αγροκτήματα ο φύλακας πρέπει να βοηθήσει τις αγελάδες να σηκωθούν το πρωί, διότι τα ζώα είναι τόσο αδύναμα, που δεν μπορούν συχνά να πάνε για βοσκή. Ύστερα απ' αυτό ξαπλώνουν πάλι. Οι συνεταιρισμένοι αγρότες, δεν παίρνουν ποτέ τα γεωργικά προϊόντα που τους υποσχέθηκαν την Άνοιξη. Η εργασία που προσφέρθηκε μπορεί να ξεχασθεί. Ο αστυνόμος του χωριού φροντίζει να εργασθούν πάλι τον επόμενο χρόνο.

Στις βιομηχανίες, οι εργάτες παίρνουν κι αυτοί μισούς μισθούς. Ή στέλνονται για μήνες σε «διακοπές άνευ αποδοχών». Αυτό το θέμα απαγορεύεται, στην Ρουμανία να ονομασθεί ανεργία. Αλλά άνεργοι εργάτες υπάρχουν χωρίς καμιά κοινωνική υποστήριξη. Στη διάρκεια των «διακοπών άνευ αποδοχών» ο κόσμος έχει χρόνο να κάνει ουρές, ακόμη κι αν τα χρήματα δεν είναι αρκετά, γιατί έτσι κι αλλιώς δεν υπάρχουν πολλά πράγματα να αγοράσουν. Όλα είναι με το δελτίο. Αλλά καμιά φορά υπάρχει και κάτι που πουλιέται. Εγώ ο ίδιος είδα πως πουλούσαν στον κόσμο γυμνά κόκαλα, τα οποία είχαν ήδη βρασθεί μια φορά στα εργοστάσια. Ούτε ένα κομματάκι κρέας δεν βρίσκει κανείς σ' αυτά τα κόκαλα. Αλλά ο κόσμος τα αγοράζει, ύστερα από ώρες ουράς, ελπίζοντας ότι το νερό θα μπορούσε να αποκτήσει τη γεύση μιας υποτιθέμενης σούπας.

Ο Τσαουσέσκου δεν κατήργησε μόνον την τροφή, αλλά και τον πολιτισμό. Στο τέλος της δεκαετίας του '60 υπήρξε μια περίοδος κατά την οποία οι πολιτιστικές αξίες είχαν σημασία, αλλά τις κατήργησε. Ο πολιτισμός αντικατεστάθη από ένα προλετ-κουλτ κίνημα ιδιόμορφου τύπου, που πήρε την μορφή θρησκευτικών ύμνων γι' αυτόν και την γυναίκα του. Όλοι οι πολιτιστικοί θεσμοί υπάρχουν μόνον για πανηγυρικούς. Μία αυστηρή λογοκρισία επιβλέπει τα πάντα. Ναι, επίσημα η λογοκρισία έχει καταργηθεί. Αλλά από τότε είναι χειρότερα. Διότι πρώτα απ' όλα η λογοκρισία βρίσκεται μέσα στα κεφάλια των συγγραφέων, δεύτερο χρησιμοποιείται από τους αρχισυντάκτες ή καθηγητές και τρίτο, υπάρχει σε κάθε πολιτιστική επιτροπή ένα μέρος όπου τα χειρόγραφα διαβάζονται.

Η λογοκρισία δεν υπάρχει μόνον για τα γραπτά τα οποία θα δημοσιευθούν. Όταν ανακρινόμουν από την ρουμανική μυστική αστυνομία, οι αξιωματικοί ανέφεραν αποσπάσματα από ένα γράμμα που έγραψα σ' ένα φίλο που ζούσε στο εξωτερικό. Το γράμμα αυτό δεν πήγε ποτέ στον φίλο μου. Ότι και τα τηλέφωνα παρακολουθούνται, ότι τα δέματα και οι άλλες αποστολές εξαφανίζονται, δεν υπάρχει λόγος να το πούμε.

Αν και πλέον τίποτε δεν δουλεύει στη Ρουμανία, υπάρχει ένα Υπουργείο το οποίο είναι τέλεια οργανωμένο: Το Υπουργείο Εσωτερικών. Με την βοήθεια της αστυνομίας και της Μυστικής (Σεκιουριτάτε) ο Πρόεδρος μάχεται κατά του λαού που ζει στην Ρουμανία. Ξυλοδαρμοί και βασανιστήρια συμβαίνουν καθημερινά στις φυλακές και τους χώρους προληπτικής κράτησης. Πολύ συχνά κόσμος εξαφανίζεται από το δρόμο. Μετά από λίγο μεταφέρονται, νεκροί έξω από τις φυλακές ή τους βρίσκουν κάπου αλλού. Δεν είναι δύσκολο να βρεθεί μια δικαιολογία για τον θάνατό τους και οι περισσότερες περιπτώσεις, δεν χρειάζονται εξηγήσεις. Η οικογένεια είναι τόσο τρομαγμένη που δεν θέλει να ανακαλύψει τίποτε. Κόσμος που συλλαμβάνεται για πολιτικούς ή θρησκευτικούς λόγους πηγαίνει σε ψυχιατρικές κλινικές, από τις οποίες βγαίνουν, εάν βγουν, άλλοι άνθρωποι.

Στην πόλη Πέτρου Γκρόζα (Petru Groza) είδα ένα τέτοιο ψυχιατρείο. Και πρέπει να πω ότι είναι πιο εύκολο να δεις μια φυλακή από μια ψυχιατρική κλινική. Αυτά τα μέρη τα κρύβουν, τα περιφράζουν με τεράστιο φράκτη και τα φυλάνε απ' έξω και από μέσα.

Ένα σημαντικό τμήμα στην καταστολή των ανθρώπων που βαρύνει την κυβέρνηση είναι οι πληροφοριοδότες. Οι αριθμοί εκείνων που εργάζονται χέρι χέρι με την Μυστική είναι πολύ υψηλός. Όταν σ' ένα μικρό ασήμαντο σχολείο ενός χωριού με έντεκα δασκάλους, οι δύο ήταν γνωστό ότι συνεργάζονταν ενεργά με την Μυστική, μπορεί οποιοσδήποτε να φαντασθεί πώς είναι η ατμόσφαιρα.

Στη Ρουμανία επιφυλάσσεται σκληρή καταστολή και για τις εθνικές μειονότητες. Στη Ρουμανία ζουν Ούγγροι, Γερμανοί, Εβραίοι, Τσιγγάνοι, Σέρβοι, Σλοβάκοι, Βούλγαροι, Τσέχοι και Ουκρανοί. Πολύς εθνικισμός, σωβινισμός και συχνά αντισημιτισμός, προπαγανδίστηκαν σε υψηλό επίπεδο, τόσο ώστε το πρόβλημα των μειονοτήτων να μην μπορεί πλέον να λυθεί. Οι λίγοι πολιτιστικοί θεσμοί που υπάρχουν ακόμη δεν έχουν πλέον νόημα. Δεν έχουν πλέον τον ρόλο να διατηρήσουν και, να αναπτύξουν πολιτιστικές αξίες. Χρησιμεύουν μόνον σαν όργανο της προπαγάνδας του Τσαουσέσκου· π.χ. ο Τσαουσέσκου στην ουγγρική γλώσσα, ο Τσαουσέσκου στην γερμανική γλώσσα, ο Τσαουσέσκου στην σερβική γλώσσα κλπ.

Το σχολείο: η διδασκαλία στις γλώσσες των μειονοτήτων καταργήθηκε· υπάρχουν μόνον τάξεις στις οποίες οι γλώσσες των μειονοτήτων ομιλούνται. Οι τηλεοπτικές

εκπομπές στην ουγγρική και τη γερμανική και τα τοπικά προγράμματα καταργήθηκαν. Τα παραδείγματα της πολιτικής του Τσαουσέσκου κατά των μειονοτήτων είναι δυστυχώς πολλά, τόσα πολλά ώστε να μην μπορούν να αναφερθούν όλα εδώ. Ο Τσαουσέσκου μιλά όλο και λιγότερο για τις «συγκατοικούσες εθνότητες» όπως συνηθίζει να τις αποκαλεί, αλλά όλο και περισσότερο για το «σοσιαλιστικό έθνος».

Με την πληρωμή για κάθε Γερμανό και κάθε Εβραίο, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και το Ισραήλ διευκολύνουν Γερμανούς και Εβραίους να αφήσουν τη χώρα. Αλλά πριν την αφήσουν αυτοί οι άνθρωποι ελέγχονται σχολαστικά και καταστρέφονται ηθικά. Εναντίον των δύο εκατομμυρίων Ούγγρων, ο Τσαουσέσκου κατηύθυνε όλο του το μίσος και το έσπειρε μέσα στον κόσμο. Δεν θα είναι ποτέ ικανός να λύσει αυτό το δύσκολο πρόβλημα. Αυτός είναι ένας επαρκής λόγος του γιατί ο Τσαουσέσκου πρέπει να εξαφανισθεί.

Ούτε ακόμα και η φύση δεν γλύτωσε από τα εντελώς παρανοϊκά σχέδιά του. Επένδυσε τεράστια ποσά χρημάτων σε κανάλια, π.χ. το κανάλι του Δούναβη – Μαύρης Θάλασσας, που το έκτισε με μαθητές, στρατιώτες και φυλακισμένους, το οποίο χρησιμοποιείται μόνον για τα μοναρχικά ταξίδια του, όταν δυστυχώς τον επισκέπτονται οι λίγο φιλοξενούμενοί του.

Τώρα, θέλει να καταστρέψει και το Δ του Δούναβη, ένα μοναδικό φυσικό μνημείο. Το Βουκουρέστι, έχει ήδη καταστραφεί, εκκλησίες, μνημεία και μουσεία εξαφανίστηκαν, έτσι ώστε να μπορεί να κτήσει τα αηδή, ακαλαίσθητα κτίριά του.

Δεν είχε τελειώσει ακόμη με το Βουκουρέστι και άρχισε με την κατάργηση 8.000 χωριών. Ο δεσπότης του Βουκουρεστίου πλήττει με την πράξη του κυρίως τις αντιπαθείς του μειονότητες. Αποφάσισε να αρχίσει με ένα χωριό που ανήκει στις τέσσερις περιοχές που έχουν επίσημα γερμανικό όνομα: το Gottlob. Αλλά με τον τρόπο αυτό ξεριζώνει όχι μόνο τις μειονότητες αλλά και τον δικό του το λαό. Έδρασε αντίθετα με τα στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα, όταν χιλιάδες λαού που συνηθίζουν να ζουν στην επαρχία και μόνον εκεί, αναγκάστηκαν να μετακινηθούν σε τετράγωνα.

Και όλα αυτά τα παρανοϊκά μέτρα αυτού του μεσαιωνικού δικτάτορα συμβαίνουν στην Ευρώπη η οποία έρχεται σε συνεννοήσεις με αυτό το τέρας.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι όλος ο λαός της Ρουμανίας θα έτρεχε έξω απ' αυτή εάν μπορούσε! Ο λαός της Ρουμανίας, βλέπει στον Τσαουσέσκου την δύση της ζωής του και εγκαταλείπει τον εαυτό του. Εξαιρέσεις, όπως η εξέγερση του Βρασον, η δράση ορισμένων διανοουμένων, που πηγαίνουν από καιρό σε καιρό στη φυλακή, κτυπούνται ή εξαφανίζονται για μεγαλύτερες περιόδους, γενικές δραστηριότητες διαμαρτυρίας, προκηρύξεις κλπ. δεν βρίσκουν υποστήριξη στον φοβισμένο λαό. Ο αριθμός του κόσμου που θέλει να εγκαταλείψει την χώρα αυξάνεται, επίσης ο αριθμός εκείνων που δεν επιστρέφουν ύστερα από ένα τουριστικό ταξίδι. Τουριστικά ταξίδια δεν επιτρέπονται συχνά. Μόνον «εξακριθωμένοι» άνθρωποι μπορούν να ταξιδεύουν σε ξένες χώρες. Αλλά και αυτοί μένουν μακριά από τη χώρα. Πολλοί από αυτούς προσπαθούν να περάσουν παράνομα τα σύνορα. Για περισσότερα από δέκα χρόνια δραπέτες πυροβολούνταν στα γιουγκοσλαβικά σύνορα. Μερικοί απ' αυτούς ίσως έχουν τύχη. Άλλοι γυρίζουν πίσω σε ερμητικά κλεισμένα κουτιά ή συλλαμβάνονται και γίνονται αγνώριστοι από τα χτυπήματα, βασανίζονται και πηγαίνουν φυλακή. Πολύ συχνά, η οικογένεια δεν μαθαίνει τίποτε από ό,τι συνέβη.

Σύμφωνα με τις τελευταίες πληροφορίες, πυροβολούν τους δραπέτες και στα σύνορα με την Ουγγαρία και την ΕΣΣΔ.

Πώς μπορούν να συμβαίνουν όλα αυτά σε μια Ευρώπη διεθνούς ύφεσης, μεταρρυθμίσεων, «γκλάσνοστ» και «περεστρόικα»; Πρώτα απ' όλα, επειδή σταμάτησε η πληροφόρηση. Για τόσο πολλά χρόνια, οι δυτικοί πολιτικοί είχαν κατακτηθεί από την εντελώς επιφανειακή εξωτερική πολιτική του Τσαουσέσκου. Στην διάρκεια των επισκέψεών τους, ακολουθούσαν μόνον το πρωτόκολλο και δεν έβλεπαν την καταστροφή πίσω από την βιτρίνα που τους έδειχναν. Οι ιδιωτικές επαφές με ξένους απαγορεύονται και πολλοί τηρούν αυτό τον κανόνα ή όταν μιλούν στους ξένους δεν αναφέρουν από φόβο την κατάσταση της Ρουμανίας. Πολλοί από τους δραπέτες ή τους τουρίστες δεν λένε τίποτε, διότι έτσι τους είπαν και με καιροσκοπισμό ακολουθούν αυτή την «προειδοποίηση».

Ο καιρός να σπάσει αυτή η σιωπή έφθασε. Στην Δύση, όπως και στην Ανατολή, πρέπει να αναφερθεί η κατάσταση στην Ρουμανία, πρέπει να δημιουργηθεί μια ισχυρή δημόσια πίεση που να πιέσει τον τύραννο του Βουκουρεστίου. Είναι ο μόνος τρόπος που μπορεί να βοηθήσει τον λαό που ζει στην Ρουμανία. Ο Τσαουσέσκου πρέπει να εξαφανισθεί.

Εισαγωγικά είπα ότι η καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Ρουμανία, αρχίζει με την ζωή και θα ήθελα να διορθώσω, διότι αρχίζει πριν την ανθρώπινη ζωή. Δεν μπορώ όμως να πω, ότι η καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τελειώνει με την ζωή. Πρέπει να είναι φρικτό: ούτε οι νεκροί δεν βρίσκουν ειρήνη όταν αντιμετωπίζουν τον Τσαουσέσκου. Όταν τα χωριά θα καταργηθούν και οι κάτοικοί τους θα πρέπει να ζήσουν σε στρατώνες τι θα συμβεί στους νεκρούς; Θα καταστρέψει τα νεκροταφεία και κάθε χωριό, μικρό ή μεγάλο, έχει ένα νεκροταφείο. Αυτοί που αναπαύονται εκεί δεν έχουν δικαίωμα στην ειρήνη; Κατά την γνώμη μου αυτό είναι σκύλευση.

Η ζωή στην Ρουμανία είναι άθλια. Ακούγονται συχνά για αυτοκτονίες στις γειτονιές. Αλλά αντίθετα μ' όλα αυτά, τα σκυλιά του Τσαουσέσκου ζουν καλά. Όταν θρискόμουν στο Βουκουρέστι, σταματούσαν την κίνηση στους δρόμους, όταν περνούσε. Μυστικοί και αστυνομικοί εν στολή παντού. Ύστερα έφθανε η συνοδεία σε μοτοσυκλέτες, ακολουθούμενη από αστυνομικά αυτοκίνητα, ύστερα το αυτοκίνητο του Τσαουσέσκου, ύστερα πάλι αστυνομικά αυτοκίνητα, πάλι συνοδεία με μοτοσυκλέτες. Και στο αυτοκίνητο του Τσαουσέσκου ήταν μόνον ο οδηγός και στο πίσω κάθισμα το σκυλί του Προέδρου που το συνόδευαν σπίτι.

Αλλά ποιος θέλει να είναι το σκυλί του Προέδρου;

Μετάφραση: Θεόδωρος Μπενάκης